

[Kolbjørn.]

såfremt man fuldtud ville have markeret statens støtte. Summerne findes i dag som bekendt i alle enkeltheder på det trykte statsregnskab som underbilag til status.

Må jeg sluttelig bemærke følgende. Jeg citerede i mit første indlæg en artikel i „Finanstidende“ af 26. november af dr. polit. Jørgen Pedersen. Det gør mig ondt, at det ærede medlem hr. Thorkil Kristensen mener, at jeg her kun fandt sådanne steder frem, der var vendt mod de tidligere regeringspartier. Det vil fremgå af fortrykket, at jeg alene citerede Aarhusprofessorens skildring af situationen under kreditstramningen. Jeg tog netop ikke de polemiske afsnit med. Da det ærede medlem hr. Thorkil Kristensen meddeler, at han ikke har læst denne artikel, skal jeg ikke undlade at nævne, at professor Jørgen Pedersen i fortsættelsen giver en fremstilling af de synspunkter, der, som han siger, under den forrige likviditetskrise lanceredes af den daværende finansminister, Thorkil Kristensen, og opgør, hvilken yderligere voldsom kreditstramning disses anvendelse ville have medført. Professor Jørgen Pedersen, hvis almindelige liberale synspunkter jeg forudsætter bekendt, erklærer herefter:

„Man får kuldegysninger ved at forestille sig virkningerne af en sådan handle-måde.“

Heller ikke hvad angår bladet „Social-Demokraten“s fremstilling, har det ærede medlem ret. Han citerer øjensynlig dettes ugentlige økonomiske kommentar i udgaven for 29. november; at bladet allerede den 27. november på fremtrædende plads bragte en udførlig omtale af professor Jørgen Pedersens artikel, må det ærede medlem have overset, skønt han synes at være en ivrig læser af „Social-Demokraten“.

Thorkil Kristensen: Det er en underlig form for debat, der føres mellem den højtærede finansminister og partiernes ordførere om finanslovforslaget. Den 24. november, altså for snart 3 uger siden, holdt den højtærede minister sin fremsættelsestale. Så svarede ordførerne den 2. december. Den højtærede minister svarede igen den 7. december, og nu er vi nået frem til den 14. december, inden vi skal svare på den højtærede ministers tale af 7. december,

som jo de fleste af de tilstedeværende og sikkert endnu mere de mange fraværende medlemmer af det høje ting i mellemtiden lykkeligt har glemt. Det har jo ikke meget at gøre med debat i ordets egentlige betydning. Jeg synes derfor ikke, at det vil tjene noget egentligt formål, at jeg går udførligt ind på den højtærede ministers tale sidste gang, da det jo ville betyde, at jeg dels af hensyn til hukommelsen måtte gentage, hvad den højtærede minister sagde sidst, og dels måtte give mine svar derpå.

Et lidt mere frisk svar kan jeg jo give det ærede medlem hr. Kolbjørn, som igen drog professor Jørgen Pedersen frem til beskuelse. Jeg vil gerne om disse bemærkninger sige, at det, som for mig var det centrale dengang, var dette, at professor Jørgen Pedersen i sin artikel havde taget den konsekvens af sine synspunkter, at det gjorde egentlig ikke så meget, hvordan det gik med kronekursen. Jeg går ud fra, at det ærede medlem hr. Kolbjørn ligesom jeg ikke deler denne konklusion. Derfor fraråder jeg, at man støtter sig til betragtninger, der fører ud i en sådan konklusion.

Jeg skal iøvrigt ikke gøre mange bemærkninger til det ærede medlem hr. Kolbjørn. Han mente, at jeg havde haft kontakt med arbejdet om den nye budgetform. Det havde jeg naturligvis i sin tid; men det er jo over et år siden, jeg forlod finansministeriet, og derfor kendte jeg ikke den endelige form, før jeg nu så finanslovforslaget på bordet. Jeg mener stadig, at det er misvisende, at forrentning og afskrivning af samtlige ejendomme ikke behandles efter lignende regler som for statsvirksomhedernes vedkommende; vi skal jo også være økonomiske, når vi investerer i skoler, hospitaler og andre ting, og derfor gælder de økonomiske grundbetragtninger også dér. Men jeg skal iøvrigt ikke gå ind på budgetformens enkeltheder, da jeg går ud fra, at spørgsmålet hører hjemme i finansudvalget.

Derimod vil jeg gerne kommentere den højtærede finansministers økonomiske betragtninger en lille smule. Jeg synes stadig, at der er en tilbøjelighed til skønmaleri, selvom jeg godt kan se, at den er afdæmpet lidt. Den højtærede finansminister sagde, at han, da han talte om den aftagende stigningstakt i statsudgifterne, havde taget hensyn til den forskydning, der ligger i refusio-